

Ennakkoratkaisukysymykset

Voidaanko sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta rajoittaa kansallisella järjestelmällä, joka perustuu sille, että toimilupa ja niiden jälkeen myönnettäviä yleisen turvallisuuden edellyttämiä lupia myönnetään rajoitettu määrä, ja jossa muun muassa

- 1) vallitsee yleinen suuntaus suojata aikaisemmin sellaisessa kilpailumenettelyssä myönnettyjen toimilupien haltijoita, jossa osa toimijoista oli lainvastaisesti suljettu menettelyn ulkopuolelle;
- 2) on säännöksiä, joilla tosiasiallisesti taataan saavutettu kaupallinen asema (kuten uusiin toimilupien haltijoihin kohdistuva kielto sijoittaa toimipisteitään tiettyä etäisyyttä lähemmäksi jo olemassa olevia toimipisteitä);
- 3) on määräykset toimiluvan peruuttamistapauksista ja määrätään huomattavien vakuuksien menettämisestä valtiolle esimerkiksi niissä tapauksissa, joissa toimiluvan haltija harjoittaa suoraan tai välillisesti sellaista rajatylittävää pelitoimintaa, joka on rinnastettavissa toimiluvan nojalla harjoitettavaan toimintaan?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 20.10.2010 — Staatssecretaris van Justitie v. M. Singh

(Asia C-502/10)

(2010/C 346/61)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Justitie

Vastapuoli: M. Singh

Ennakkoratkaisukysymys

Onko pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua käsitettä ”tarkoituksella rajoitettu oleskeluoikeus” tulkittava siten, että sellaiseksi on katsottava määräaikainen oleskelulupa, johon Alankomaiden oikeuden mukaan ei liity pysyvän oleskeluluvan mahdollisuutta, myös jos määräaikaisen oleskeluluvan kesto voidaan Alankomaiden oikeuden mukaan jatkaa rajoituksetta ja jos tämän johdosta tietty henkilöryhmä, kuten hengellisten toimitusten suorittajat ja uskonnonopettajat, suljetaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle?

⁽¹⁾ EUVL L 16, s. 44.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 20.10.2010 — Evroetil AD v. Direktor na Agentzia ”Mitnitsi”

(Asia C-503/10)

(2010/C 346/62)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Evroetil AD

Vastapuoli: Direktor na Agentzia ”Mitnitsi”

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/30/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että bioetanolin määritelmä viittaa myös kyseessä olevan kaltaisiin tuotteisiin (kattaa myös kyseessä olevan kaltaiset tuotteet), joihin pätevät seuraavat tunnusmerkit ja objektiiviset ominaisuudet:

— se tuotetaan biomassasta

— tuotanto tapahtuu erityisen teknologian avulla, joka on kuvailltu kantaja Evroetil AD:n laatimassa bioetanolin tuotantoa koskevassa teknisessä eritelmässä ja joka saman tuottajan laatiman teknisen eritelmän mukaan eroaa maatalousperäisen etyylialkoholin tuotannossa käytettävästä teknologiasta

— se sisältää vähintään 98,5 % alkoholia ja seuraavia aineita, joiden vuoksi se ei sovellu ravinnoksi: korkeammat alkoholit — 714,49–8 311 mg/dm³; aldehydit — 238,16–411 mg/dm³; esterit (etyyliasettaatti) — 1 014–8 929 mg/dm³

— se täyttää polttoaineena käytettävää bioetanolina koskevan eurooppalaisen esistandardin Pr EN 15376 vaatimukset

— se on tarkoitettu käytettäväksi polttoaineena, ja koska sitä lisätään A95-bensiiniin, sitä käytetään tosiasiallisesti polttoaineena ja myydään huoltoasemille

— sitä ei denaturoida erityisessä denaturointimenettelyssä

- 2) Onko direktiivin 2003/30/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että kyseinen tuote voidaan luokitella bioetanoliksi vain siinä tapauksessa, että sitä käytetään tosiasiallisesti biopolttoaineena, vai riittääkö se, että tuote on tarkoitettu käytettäväksi biopolttoaineena ja/tai että se tosiasiallisesti soveltuu käytettäväksi biopolttoaineena?